

Sygn. akt VU 1452/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku K. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania K. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 26 marca 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 1452/13

UZASADNIENIE

Powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2013 r. K. Ż. we wniosku z dnia 28 listopada 2012 r. domagała się podjęcia wypłaty emerytury.

Decyzją z dnia 16 stycznia 2013 r. organ rentowy podjął wypłatę należnej K. Ż. emerytury od 22 listopada 2011 r. W załączniku do tej decyzji organ rentowy uchylił decyzję z dnia 23 września 2011 r. w części, w jakiej dotyczy zawieszenia wypłaty emerytury od dnia 22 listopada 2012 r. Z kolei decyzją z dnia 26 marca 2013 r. wymieniony organ odmówił uchylenia decyzji z dnia 23 września 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) prawo do emerytury za okres od dnia 01 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.

W odwołaniu od decyzji z dnia 26 marca 2013 r. K. Ż. wniosła o:

1. wznowienie postępowania w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn.. akt K/2012, zgodnie z art. 401¹k.p.c.,

2. z ostrożności procesowej o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania, z uwagi na fakt, iż kwestia obowiązywania terminu wymienionego orzeczenia, zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w L. jest nadal inna niż wynika to z orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2013 r., sygn. akt II UK 299/12,

3. zmianę decyzji odmownej poprzez zasądzenie od organu rentowego świadczenia emerytalnego za okres od 01 stycznia 2011 r. do 21 listopada 2012 r., z ustawowymi odsetkami.

W uzasadnieniu ubezpieczona wskazała, że ze względu na treść zaskarżonej decyzji, w której powołano się na treść Konstytucji RP uznała, iż wnoszenie wówczas odwołania było nieuprawnione. W związku z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2013 r., sygn. akt II UK 299/12, pismem z dnia 24 czerwca 2013 r. zwróciła się do organu rentowego o wypłatę zawieszonoego świadczenia. Powtarzając treść zawartą w decyzji odmownej z dnia 26 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. pismem z dnia 09 lipca 2013 r. udzielił negatywnej odpowiedzi. Kolejny raz wnioskodawczyni była skłonna nie wnosić odwołania, jednak po zapoznaniu się w opublikowanym w „Gazecie Prawnej” z dnia 08 lipca 2013 r. artykułem, w trybie art. 401¹ k.p.c. wniosła o wznowienie postępowania.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o odrzucenie odwołania na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c., ewentualnie z ostrożności procesowej, oddalenie odwołania.

Uzasadniając wniosek o odrzucenie odwołania, w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, iż odwołanie od decyzji z dnia 26 marca 2013 r. ubezpieczona wniosła w dniu 12 września 2013 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Decyzją z dnia 26 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił uchylenia decyzji z dnia 23 września 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) prawo do emerytury za okres od dnia 01 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.

Odwołanie od powyższej decyzji wnioskodawczyni wniosła pismem datowanym na dzień 12 września 2013 r.

(niesporne)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Trafnie w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, iż zgodnie z art. 477⁹ § 3 k.p.c. odwołanie od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Sąd odrzucił odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się. Z niespornych ustaleń faktycznych wynika, iż odwołanie od zawierającej prawidłowe pouczenie o sposobie i terminie wniesienia odwołania decyzji z dnia 26 marca 2013 r. K. Ź. wniosła dopiero w piśmie z dnia 12 września 2013 r. Jednocześnie ubezpieczona nie wykazała, aby uchybienie terminu do wniesienia odwołania nastąpiło z przyczyn od niej niezależnych. Mając niczym nieograniczoną możliwość terminowego odwołania się, wnioskodawczyni z możliwości takiej nie skorzystała. Zatem przekroczenie terminu do wniesienia odwołania nastąpiło wyłącznie z przyczyn zależnych od ubezpieczonoego. Uwzględniając ponadto fakt, iż przekroczenie terminu jest ponad wszelką miarę nadmierne, wniosek organu rentowego o odrzucenie odwołania zasługiwał na uwzględnienie. Stąd na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. spóźnione odwołanie należało odrzucić, przy czym Sąd błędnie orzekł o oddaleniu odwołania.

Odnosząc się do argumentów odwołania, należy wskazać, iż wniosek o wznowienie w trybie art. 401¹ k.p.c. postępowania jest oczywiście bezzasadny albowiem na zasadzie art. 399 k.p.c., można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem, w wypadkach przewidzianych w dziale VI. Wznowienie postępowania. Jednym z takich wypadków jest właśnie sytuacja przewidziana w powołanym przez ubezpieczoną przepisie 477⁹ § 3 k.p.c. Wobec niezaskarżenia decyzji z dnia 23 września 2011 r. w przedmiocie zawieszenia z dniem 01 października 2011 r., brak jest prawomocnego wyroku, od którego przysługiwałaby skarga o wznowienie postępowania. Poza tym należy także wskazać, iż skarga o wznowienie postępowania także jest spóźniona. Wniosek o podjęcie wypłaty emerytury „... w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2013 r.” wskazuje, iż o podstawie wznowienia wnioskodawczyni dowiedziała się najpóźniej w dniu 28 listopada 2012 r. Sąd zgodnie z art. 407 k.p.c. termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania upłynąłby z dniem 01 marca 2013 r. Zawarta zatem w opatrzonym datą 12 września 2013 r. odwołaniu skarga o wznowienie postępowania w trybie art. 401¹ k.p.c. jest spóźniona.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł na podstawie art. 477⁹ § 1 k.p.c.